

A Mérleg végtelen tudása

Pomogáts Bélának

*Feltétlen bizalommal nézem a Mérleg serpenyőit.
Nem latolgotok, nem kételkedem: teszem a dolgom.
Kisiskolás korom óta ismerem már az egyensúlyt,
a Mérleg egyensúlyát felismerem, és ismerem még
a tisztas munkában megöszült professzorokat.*

*Harminc éve annak, hogy magamat az egyetlen igaz
Mérlegre helyezem, és várom, hogy súlyosnak ítéltessék
mindaz, ami vagyok. Harminc éve annak, hogy hordom,
egyre hordom szétfoslott papírdarabjaimat a Mérleg
tenyerébe, megmérteni, mennyit is tettem eddig a világban.*

*Megcsalhat bármi, de a Mérleg serpenyője nem csap be soha.
Pontosan tudja, hol is a helyem, ellensúlyt helyez a másik
serpenyőbe, majd feljegyz gondosan, mennyi az annyi,
mit is nyomok a latban, hol is tartok azon az úton, ami
úgysem ér véget sohasem, ami úgyis véget ér egyszer.*

*Hatalmas ez a Mérleg, beláthatatlanul hatalmas. És örökké
növekszik térben és időben, ahogyan önnönmagunkat
a serpenyőjére helyezzük: s nincsen már más bizodalunk,
csakis a Mérleg végtelen tudása, mit feljegyzéseiben őriz
mindannyiunknak, de kivált az utánunk érkezőknek.*